

vil kunne løse det paa en Lov som denne, men det er muligt, at man kan komme til at tage dette Spørgsmaal op mellem 2den og 3dje Behandling. Om Forslaget, saaledes som det er affattet her, kan staa saaledes, veed jeg ikke, men jeg kunde ønske, at den højtærede Justitsminister vilde udtale sig om dette Spørgsmaal, for at man mulig nu kan komme til Klarhed derover, thi man løber virkelig ikke saa let til at faa Retsforholdet angaaende Formueforholdet mellem Vgtesfællerne ordnet ved en saadan Bejlighed. Vindringsforslaget Nr. 8 gaar ud paa, at § 2 skal affattes paa en anden Maade. Man har ment, at Forretningernes Antal skulde bestemmes af Kommunalbestyrelserne i Byerne og af Amtsrådene paa Landet, og ligesaa ogsaa Udnævnelserne og Afstedigelserne af Fæstemændene ske af disse. Man havde med Hensyn til Udnævnelserne nok ønsket at gaa en anden Vej i det hele taget og kun gjort en Undtagelse for Kjøbenhavns Vedkommende, idet Magistraten der skulde meddele Bevillinger til Fæstemænd. Naar man ikke har gjort det for de øvrige Byers Vedkommende, og naar man ikke har lagt det i en Enkeltmands Haand for Landets Vedkommende, f. Eks. i Politimesterens Haand, er det af den Grund, at man ikke gerne vil have denne Afgørelse lagt i en Enkeltmands Haand. Magistraten i Kjøbenhavn bestaar jo imidlertid af flere Personer, og man har derfor ment, at man nok kunde lægge Afgørelsen i Magistratens Haand. For Byernes Vedkommende vilde den imidlertid paa denne Maade blive lagt i Enkeltmands Haand, og man foreslaar derfor nu at lægge den i Kommunalbestyrelsens Haand. Men jeg maa udtrykkelig bemærke, at Magistraten kun har een Ting at gøre, nemlig Meddelelsen af Bevillingen, Afstedigelsen og Affattelsen af Regulativerne m. m. ligger i den samlede Kommunalbestyrelses Haand, der jo bestaar af Magistraten og Borgerrepræsentationen. Med Hensyn til Landkommunerne er der gjort den Indskrænkning, at hvis Fæstevirksomheden skal udvides i en Landkommune, skal Sogneraadet forinden have udtalt, at det ikke har noget d. rimod. Derved er at bemærke, at Sogneraadet ikke har nogen Indflydelse paa, hvilke Personer Amtsrådet giver Ret til at drive Forretningen. Det har man villet, at Sogneraadet skulde være udenfor. Desuden har man optaget den Bestemmelse, at Bevillingen kan tilbagelades af Kommunabestyrelsen, dog ikke uden videre, som forudsat i Lovforslaget, men kun under visse Betingelser, nemlig naar den paagældende har forjet sig mod en Paragraf i denne Lov eller gjort sig skyldig i en i den

offentlige Mening vanærende Handling eller i en Handling, der gør det usforvarligt at betro ham Fæstevirksomheden. Man har udtrykkelig sagt, under hvilke Forhold Fæstevirksomheden kan tages fra ham, saaledes at den ikke kan tages fra ham af hvilke som helst Grunde, og saa staa det tillige vedkommende Fæstemand aabent i Løbet af 8 Dage at saa Spørgsmaalet indanket til Ministerens Afgørelse. Dernæst har Fler-tallet foreslaaet at indstyre nogle nye Paragraffer imellem Regeringsforslagets §§ 2 og 3. Under Nr. 10 er det foreslaaet at indføre en ny § 3, i hvis første Stykke der indholdes den Bestemmelse, at vedkommende, der søger Bevilling, skal opgive det Sted, hvor Forretningen skal drives, og at han ikke uden Tilladelse maa drive den andre Steder. Derved har man tilfattet at forhindre forskellige Ting og Misbrug, der nu finde Sted. Man har for det første tænkt at forhindre, at der oprettes Filialer af Fæstekontorer paa forskellige Steder, hvilket er noget, der finder Sted nu. Jeg skal saaledes f. Eks. oplyse, at der er et Fæstekontor i Viborg, der f. Eks. har Filial i Ribe. Det har man villet forhindre, thi det er en Uting, og man har ogsaa ment, at det var en Uting, at Fæstemænd kunne rejse fra det ene Sted til det andet, opslaa deres Kontorer og derfra gøre Forretninger. Slikt finder Sted paa flere Steder i Jylland, hvor Fæstemændene rejse fra det ene Marked til det andet, leje Lokaler, og der have deres midlertidige Fæstekontor. Derved har man ogsaa ment at kunne standse det nuværende Klaperi, idet det nu udtrykkelig er bestemt, at de skulle drive Fæsteforretninger fra et Fæstekontor, og at de ikke maa drive den andre Steder. Der er endvidere optaget den udtrykkelige Bestemmelse, at Fæstevirksomhed ikke maa drives sammen med Værtshushold. Det er ikke saa sjældent, navnlig i smaa Byer, at en Værtshusholder ogsaa driver Fæstemandsvirksomhed, og det finder man aldeles utilstedeligt. Naar der kun er nævnt Værtshushold, er det naturligvis, fordi man gaar ud fra, at dette Ord ogsaa omfatter Gæstgiverier og andre Udskænkingssteder. Man har ikke ment, at det var nødvendigt, at de nævntes i Loven, da man gik ud fra, at det var en Selvfølge; men er det ikke Tilfældet, maa man nærmere overveje denne Sag til 3dje Behandling og maaste optage en mere yderlig gaaende Bestemmelse i saa Henseende. Desuden er der tilføjet, at i Kjøbenhavn og Kjøbstæder med mere end 6,000 Indbyggere maa der ikke være Fæstekontorer, der omfatte baade Mænd og Kvinder. Derved sigter man til at fore-